

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับ มกราคม ๒๕๖๖
ของงานกฎหมายและคดี
สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสงเปือย

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับ มกราคม ๒๕๖๖ ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่พนักงานส่วนตำบลต้องยึดถือและปฏิบัติตาม

กรณีตัวอย่างการทำความผิดวินัย

ลงชื่อปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงาน

นายสมชาย พนักงานเทศบาล ตำแหน่งนิติกร ได้รับมอบหมายจาก นายสมศักดิ์ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาให้ยกร่างเทศบัญญัติของเทศบาลให้เป็นปัจจุบัน และรับผิดชอบงานคดีเกี่ยวกับการค้างชำระภาษีอากร โดยกำหนดให้รายงานความคืบหน้าทุกเดือน แต่นายสมชาย ไม่ปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จและไม่รายงานความคืบหน้า งานคดีนายสมศักดิ์ จึงให้นายสมชาย ส่งมอบงานคืนและตรวจสอบจึงพบว่านายสมชาย มีพฤติกรรมมาลงลายมือชื่อ ในสมุดลงเวลา

ปฏิบัติราชการในตอนเช้าและในเวลาอีก แต่ไม่อยู่ปฏิบัติงานที่โต๊ะทำงาน โดยในตอนเช้าส่วนมาก จะนั่งพูดคุยกับผู้อำนวยความสะดวก ตอนสายไปคุยกับพนักงานขับรถยนต์บ้าง ไปห้องสมุดบ้าง ตอนเที่ยงจะไปรับประทานอาหารกับภรรยา และกลับเข้าสำนักงานเทศบาล ต่อมานายสมชาย จึงถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงไล่ออกจากราชการ เนื่องจาก (๑) ชัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบ ด้วยกฎหมาย และ (๒) ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และละทิ้งหรือทอดทิ้ง หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ต่อมานายสมชาย ได้นำคดีมายื่นฟ้องขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่นายสมชาย ออกจากราชการศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่นายสมชาย ได้รับมอบหมายงานจากนายสมศักดิ์(ผู้บังคับบัญชา) ให้รับผิดชอบแต่กลับละเลยไม่เอาใจใส่ในงานดังกล่าว และมาลงชื่อปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงาน เป็นเหตุให้ไม่อาจปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ถือเป็นการชัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่ง ในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นการทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่การที่สมชาย ไม่ดำเนินการยกร่างเทศบัญญัติตามที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จนั้น มีผลเพียงทำให้เทศบาลจะต้องบังคับใช้เทศบัญญัติ ที่ไม่เป็นปัจจุบันเท่านั้น แต่ไม่ถึงกับทำให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงแก่เทศบาล ส่วนงานติดตามคดีการค้างชำระภาษีอากร นายสมศักดิ์ ได้เรียกงานดังกล่าวคืน ดังนั้น จึงยังไม่ปรากฏว่างานในหน้าที่ ที่นายสมชาย ได้รับมอบหมายได้รับความเสียหาย อย่างร้ายแรง กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าการชัดคำสั่งหรือการหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๙ วรรคสอง ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๕ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับการมาลงชื่อ

/ ในสมุดลงชื่อ...

ในสมุดลงชื่อปฏิบัติราชการโดยไม่อยู่ที่โต๊ะทำงาน แต่จะอยู่ในบริเวณสำนักงานหรือในบริเวณที่สามารถติดตามได้นั้น ถือเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้ง หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีได้เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงแก่ราชการ ประกอบกับไม่เข้าลักษณะเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามข้อ ๑๓ วรรคสอง ของประกาศฉบับเดียวกัน พฤติการณ์ของนายสมชาย จึงเป็นความผิดฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งนายสมศักดิ์ มีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณากำหนดโทษทางวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรงได้ตามความเหมาะสม ดังนั้น การที่นายสมศักดิ์ มีคำสั่งลงโทษไล่นายสมชาย ออกจากราชการอันเป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงจึงเป็นการใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๗๘๘/๒๕๕๘) ที่มา: (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง คอลัมน์คดีปกครอง ฉบับวันเสาร์ที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๙)

เป็นชู้ แต่พยานหลักฐานไม่ชัดเจน

ขณะนายสมยศ ดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาล ได้ถูกร้องเรียนว่า มีพฤติกรรมในทางชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมี ครอบครัวแล้ว ภายหลังจากสอบสวนทางวินัย สรุปได้ว่า นายสมยศ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจึงมี คำสั่งลงโทษปลดนายสมยศ ออกจากราชการ

นายสมยศ อุทธรณ์ โดยอ้างว่าตนเองไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา และต่อมาได้นำคดีมาฟ้องขอให้ศาล ปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษปลดตนเองออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า นายสมยศ มีพฤติกรรมความสัมพันธ์ชู้สาวกับผู้ใต้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีหลักฐาน ชัดเจนว่าถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศหรือไม่ แต่การยอมลงชื่อรับสารภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ชู้สาวของนายสมยศ ต่อหน้านายกเทศมนตรี และจากถ้อยคำพยานถึงพฤติกรรมของนายสมยศ กับผู้ใต้บังคับบัญชาในระยะเวลา ๑๐ เดือน ที่มีการพูดโทรศัพท์ติดต่อกันทั้งกลางวันและกลางคืน การไปพักในห้องพักเดียวกันหรือไม่ก็ตามทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด ของทั้งคู่ และจากถ้อยคำพยานเพื่อนร่วมงานผู้หญิงในที่ทำงานหลายปากซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของนายสมยศ ที่ไม่น่าไว้วางใจในเรื่องชู้สาว และแม้จะอ้างว่าขณะเกิดเหตุพิพาทครอบครัวของทั้งสองฝ่ายอยู่ด้วยกันเป็นปกติสุข ก็ไม่อาจนำมาอ้างให้นายสมยศ พ้นจากความผิดไปได้ เพราะนายสมยศในฐานะพนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งข้าราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษ ทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕เมื่อนายสมยศ มีพฤติกรรมชู้สาวกับหญิง ซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชา ที่มีคู่สมรสตามกฎหมายอยู่แล้ว แม้จะไม่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศก็ตาม แต่การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์โดยปราศจากข้อสงสัยถึงการกระทำผิดความผิดดัง เช่นในคดีอาญาจึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัย นายสมยศ จึงเป็นผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ. ๔๑/๒๕๖๑)

รวบรวมโดย นายวัชรพงษ์ ไคล้คง นิติกรชำนาญการ
งานกฎหมายและคดี
สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลสองเปือย